

IBRIS
Copertă: Robert Berglund

We know
books

DTP: Sorina Bela

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

POENARU, CAMIL

Poeme de dragoste / Camil Poenaru; pref. de Monica Berglund;
postf. de Petrișor Militaru. - Craiova : Aius, 2023

ISBN 978-606-092-073-1

I. Berglund, Monica (pref.)

II. Militaru, Petrișor (postf.)

821.135.1

© Monica Berglund

Toate drepturile de autor sunt rezervate doamnei Monica Berglund.

Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor, pe orice suport tipărit,
audio, video sau electronic, fără acordul deținătorului drepturilor de autor.

Editura AIUS
Craiova, 2023
str. Pașcani, nr. 9, 200151
tel.: 0351 467 471
e-mail: editura.aius@gmail.com
aius.ro

ISBN 978-606-092-073-1

Camil Poenaru

Poeme de dragoste

Prefață de Monica Berglund

Postfață de Petrișor Militaru

Craiova, 2023

Pe de o parte, în plan biografic și narativ asistăm la o desfășurare gradată a poveștii de dragoste de la faza inițială a primei presimțiri (poemul *Daiana mea*), la navigatorul de pe mările dorului (poemul *Puiul meu...*), la cel care întrevede eminescian ipostaza angelică a iubitei (*Cum ai ajuns?...*) sau contemplă frumusețea statuară a muzei (*Statuia*) ori se îmbată cu senzualitatea aproape muzicală pe care o emană prezența femeii iubite (*Violina*). Pe de altă parte, dincolo de unele detalii biografice ale poveștii de dragoste ce evocă întâlniri sau „împreunări de cuvinte” (*Ca să nu mai fim doi*), intensitatea trăirii erotice este cea care răzbate din poeme și le dă un farmec aparte.

În citatul care precede această postfață evocam, citându-l pe poetul exilat la Tomis, imaginea *poetului-luptător*, iar tabăra alături de care luptă este cea a lui Cupidon; Nichita Stănescu sublinia într-un poem: „Poetul ca și soldatul nu are viață personală.” Atât Monica Berglund, cât și Camil Poenaru au fost și sunt niște poeți-luptători: fără îndârjirea lor lirică, dar și manifestată în plan concret aceste versuri nu ar fi văzut lumina tiparului, astăzi, la atâta vreme de la nașterea lor – de aceea păstrarea cu devotament a poemelor de către Daiana și publicarea acestui volum de către fiica poetului reprezintă o *victorie a iubirii pure*: aceea a femeii față de cel care a iubit-o și aceea a fiicei față de cel care a crescut-o și a protejat-o în anii de formare și de la care (să nu trecem peste acest detaliu semnificativ!) a moștenit talentul. De aceea se cuvine să ne bucurăm că volumul lui Camil Poenaru vede lumina tiparului *acum*, deoarece el reprezintă o sărbătoare a dragostei dintre bărbat și femeie, acum în ajun de Valentine's Day și de Dragobete, fiindcă anotimpul dragostei va fi mereu o primăvară a dragostei eterne: „Cu ochii verzi ca și ai lor/ Sub pleoape moi, de catifea –/ Mi-e viața, toată, mărtișor,/ – Daiana, Primăvara mea!” (*Mărtișor '71*).

Petrișor Militaru

Cuprins

Tatăl meu, poetul Camil Poenaru (prefață de Monica Berglund)	5
HEI, UNDE EȘTI?	13
PASĂREA INIMII MELE	14
IUBITO, LASĂ-ȚI GURA... ..	15
NU POT SĂ CRED	16
SCRISOARE	17
IARTĂ-MĂ	19
DAIANEI	21
AȘTEPTARE	22
DOUĂ	23
ODĂ IUBIRII	24
IUBITEI –	28
GELOZIE	29
GOL	32
CU TINE	33
MAMEI	35
GÂNDURI PENTRU DAIANA	36
DAIANA MEA	37
NATURA	38

STATUIA MEA	39
UMBRA TA	40
DE CE?...	41
NU-S DE AJUNS...	42
CĂTRE MOȘ CRĂCIUN	43
MĂRȚIȘOR '69	44
DAIANĂ	45
IUBIREA MEA	46
ÎNTREBARE	47
TE-AUZEAM CÂNTÂND	48
PREA TE-AM IUBIT	49
VIS	50
VOM FI MEREU ALĂTURI	51
AMINTIRE	52
NU VEZI CĂ E TOAMNĂ?	53
BUZELE DAIANEI	54
UNIȚI ȘI FĂRĂ DE CUVINTE...	55
CUVINTELE TALE	56
NOAPTEA TOATĂ-I A NOASTRĂ...	58
LA ORA CEA MOARTĂ	59
PE-NȚELESUL IUBIRII	60
POEM PENTRU MAREA IUBIRE	61
ȘI IAR...	66
DACĂ NU ȚI-AR FI OCHII VERZI	67
CE SINGURI...!	68

NU MAI ERA SOARE	69
STROFE PENTRU DAIANA	70
CA SĂ AJUNGEM UNUL CELĂLALT	74
SUNT PEA MULTE STELE	75
FLOARE	76
SOARELE MEU	77
DE ANUL NOU	78
ADIO	80
DEGETUL TĂU MIC	82
GELOZIE	83
OMUL DIN UMBRĂ	84
CASTELUL	85
POEM SINGUR	87
REZUMAT	88
ÎNTREBĂRI	89
VÂNTUL	90
SUFLETUL TĂU	91
NU-ȚI CER IUBIRE,	92
VERSURI DE SINGURĂTATE	93
ÎN LOC DE... MĂRȚIȘOR	95
GÂNDURI PENTRU PRIMĂVARĂ	95
CA SĂ NU MAI FIM DOI	97
DE CE TE PRIVESC MULT ÎN OCHI...	98
DESTIN	99
FĂRĂ TINE	100

CARATELE IUBIRII	101
CĂDEREA ÎN ABIS	102
CUM AI AJUNS?...	103
STATUIA	104
VIOLINA	105
MĂGARUL ȘI STATUIA	106
NU CUMVA...?	108
SĂ NU MAI ZBORI!...	109
CÂNTECUL DAIANEI	110
GLEZNA	111
DAIANA	112
ATUNCI CÂND IUBIM	113
CELUI MAI SCUMP PUI DIN LUME	114
OARE, STELELE...	115
UNDE ȚI-E DRAGOSTEA?!	116
PARCĂ-AI PLECAT...	117
IARTĂ-MĂ!	118
DE ANUL NOU	120
BLESTEMAȚI-MĂ!...	121
MĂRȚIȘOR '71	122
SEMICERC	123
MODEL	124
SCRISOARE	125
ARIPI	127
TE VREAU, IUBITA MEA...	128

SUFLETE	129
DESTĂINUIRE	130
TU	131
MĂRȚIȘOR '72	132
TOT TU!	133
DACĂ PRIMĂVARA...	134
E	135
NUMAI IUBIREA	136
ȘI ÎN CE PRIMĂVARĂ?	137
MĂRȚIȘOR '74	138
SCRISOARE NETRIMISĂ – I –	139
SCRISOARE DIN SINAIA	140
MĂ DOARE FERICIREA	141
SCRISOARE DIN SINAIA II	142
TOTUL E DRAGOSTE	143
ASTĂZI	144
PERLE	145
NU POT SĂ CRED	146
DE CE?	147
ULTIMA	148
DRAGOSTE, PASĂRE...	149
DE ZIUA TA	151
MIRACULOASA MEA FLOARE,	152
PLANETE	153
DE-ATUNCI	154

DOR	155
FRUNZA ACEEA	156
ȘI...	157
CÂNTEC DE DRAGOSTE	158
PENTRU O CLIPĂ	159
CINE?...	160
MĂRTURISIRE	161
SCRISOARE	162
CÂNTEC GALBEN	163
VÂRSTELE	164
MUZICĂ ROȘIE	165
TU	166
MAI BINE	168
MI-AI LUAT	169
MĂRȚIȘOR '75	170
LINIȘTE	171
LACRIMA ACEEA	172
PENTRU INIMA TA	173
CĂPRIOARA	174
DAR CINE EȘTI?	175
DEPINDE	176
ACELAȘI JURĂMÂNT	177
ȘI NU MAI EȘTI ACUMA NUMAI UNA	178
RĂMÂNE OARE?	179
SCRISOARE	180

PLOUĂ ÎN CEASORNIC	181
ȘI TE STRIGĂ VÂNTUL	182
DE-ACEEA VIN ACUMA	183
AM SĂ CÂNT ACUM...	184
SOARELE SCRIE	185
SINGURELE TAINE	186
DAIANEI	187
OARE, ACESTA ERA ÎNCEPUTUL?...	188
VIBRĂM	189
DANSEAZĂ DAIANE	190
MĂRȚIȘOR '79	191
SE PARE	193
STUP DE ALBINE	194
RUGĂ TÂRZIE	195
ANIVERSARE	196
PUIUL MEU,	198
EXISTĂ	204
NU-MI LUA-NAPOI	205
STATUILE	206
FRUMUSEȚEA FEMEILOR NOASTRE	207
PARTITURA	208
FLACĂRĂ VIE	209
A DOUA NAȘTERE	210
NE-AM ÎNTÂLNIT	211
MÂNA TA	212

DACĂ N-AR FI LEMNUL VIORILOR	213
PÂN' LA URMĂ...	214
CÂNTEC DE DOR	215
MAREA MEA	216
PENTRU CE?	217
SPRE TINE	218
MELODIE	219
ADESEORI	220
ZI DE APRIL	221
ÎN LUMEA TA	222
DOAR UN AMURG	223
TELEFON	224
SĂ FIE NUMAI...	225
SĂ NU-ȚI FIE TEAMĂ	226
SOMPTUOASELE NOPTI...	227
MAI POATE VENI PRIMĂVARA?	228
ÎN FIECARE	229
ÎNSPRE TINE	230
ȘI NU ȘTIU...	231
CA DINTR-UN FRUCT OPRIT...	232
NUMAI DRAGOSTEA MEA...	233
RUGUL	234
DOI MUNȚI	235
DACĂ OCHII TĂI	236
NU ȚI-AM BĂUT SĂRUTUL...	237

ABIA ACUM	238
POATE CHIAR ÎN SEARA ACEASTA	239
ODĂ BRAȚELOR TALE	240
BINECUVÂNTAREA	241
O, SÂNGE...	242
TU ȘI EU...	243
SENS UNIC	244
CĂ DACĂ MI-AI LUAT...	245
SCULPTURĂ ÎN LEMN	246
DE CE NU SE STRIGĂ?	247
DE TREI SĂPTĂMÂNI	248
ÎN FIECARE SEARĂ	249
ÎN OCHII TĂI	250
VISUL	251
ANOTIMP APARTE	252
VA VENI PRIMĂVARA	253
TE STRIG	254
MI-E DOR...	255
JURĂMÂNTUL	256
DRUMUL	257
TRANDAFIRUL	258
CEAȘCA	259
ALTFEL DE UNDE?	260
PASĂRE MOARTĂ	261
ȘI NU ȘTIU	262

OARE?	263
SUNT SINGUR IAR... ..	264
DRAGOSTEA	265
AȘTEPTAREA	266
MI-A RĂMAS DE LA TINE	267
DIN TOATE... ..	268
POEM NOCTURN	269
AM SĂ TE CÂNT	271
ÎNTREBARE	272
IUBIREA	273
ORICUM	274
Când dragostea pură se întrupează în poezie și iese la lumină (postfață de Petrușor Militaru)	275

HEI, UNDE EȘTI?

Hei, unde ești țigancă, care-mi ghiceai în palmă
– madonă zdrențăroasă – a visărilor deșarte?
Sfios îți dam mânuța iar tu strângând-o, calmă
îmi prevesteai doar boală, mizerie și moarte!

Tu – înger crud din corturi stăpân peste mistere
de adunai speranța cu jalea la un loc –
erai pe-atunci „minunea” care-mi dădea putere
ori aspră disperare din funduri de ghioc.

Îngrijorată, mama îmi pregătea comăndul
Și mă plâneau cu grijă-nainte, cei din jur...
Hei, unde ești țigancă – tu care ani de-a rândul
îți ascundeai minciuna-n sideful scoicii, pur?!

– Puternică mi-i palma acum bătătorită,
și semnele dintr-însa aceleași sunt – Doar zborul
atâtor ani de viață făcu neîmplinită
sinistra-ți prevestire... și-n ele, viitorul

eu mi-l ghicesc, azi, singur: e-al meu și-al tuturor.
Iar dacă mai mă-ncearcă o amintire, calmă,
e că-ți surâde, astăzi, și ție aurora
– țigancă – vrăjitoare care-mi ghiceai în palmă!

PASĂREA INIMII MELE

Pe streășina cerului, udă,
stă Pasărea inimii mele.
Așteaptă grăunțe de stele
și cântă... Dar cine s-audă?!

Și picură slove ca-n carte
din viersu-ncărcat de mister.
Pe streășina udă, de cer,
ea cântă... Dar tu ești departe!

18 aprilie 1968

IUBITO, LASĂ-ȚI GURA...

Iubito, lasă-ți gura pe fruntea mea cea arsă
de dorul sărutării cu care întârzi...
Iubito, lasă-ți fața spre fața mea întoarsă
cu ochii – două flăcări ca două poezii.

Dă la o parte vâlul ce-ți înfășoară trupul,
dă la o parte umbra aceea dintre noi,
s-ascult iubirea-n tine cum zumzăie ca stupul
și cum se coace fraga pe sâni tari și goi...

Și lasă-mi ființa toată s-o-nvăț ca pe o hartă,
să ne unim viața într-unul – tu și eu –
strivind tot ce-ar putea să ne despartă
cu trupurile noastre,

de-ar fi chiar Dumnezeu!

19 aprilie 1968

NU POT SĂ CRED

Ție, Daiana mea

Nu pot să cred că ochii tăi sunt doar
sensibile pupile și cornee...

Atunci, de unde-n cerul lor apar
atâtea luminoase curcubeie;

atâtea flăcări și atâtea umbre,
atâtea vii și proaspete săgeți?!
De unde-atâtea frumuseți? De unde
– izvorule frumos de frumuseți?!

...Nu pot să cred că ochii tăi sunt numa
sensibile pupile și cornee –
prin ei privește Dumnezeu de-acuma
căci Dumnezeul meu este femeie!...

O, lasă-ți ochii asupra mea să cadă
cu cerul lor sălbatic să mă-mbeți
– fierbinte simfonie de zăpadă,
izvorule frumos de frumuseți!

28 aprilie 1968
Ora 23

SCRISOARE

Daianei Poenaru

Să nu te joci prea mult cu marea
căci marea e femeie rea:
le fură ochilor culoarea
și zâmbetele ți le bea!

Să nu-ndrăgești prea mult nisipul
fiindcă nisipul e om rău:
încet, încet îți fură chipul
și farmecul din trupul tău!

Să nu te joci prea mult cu vântul
căci vântul e un om hain:
nicicând nu și-a ținut cuvântul
și te înșală, cel puțin!

Ci să-mi revii – cu sărutarea,
privirea, zâmbetul și chipul
căci sunt mai bun decât e marea
și mai fierbinte ca nisipul;

că-mi țin de-a pururi jurământul
când dragostei sorbeam pocalul
și te mângâi mai mult ca vântul
și te sărut mai cald ca valul

– ca valul mării, care minte
și se retrage înapoi
pe când sărutul meu fierbinte
ne împreună pe-amândoi!

8 iulie 1968

IARTĂ-MĂ

Iartă-mă că ți-am iubit mugurii ochilor verzi,
și genele de iarbă și cele două petale
ale buzelor tale
și cuvintele pe care le pierzi

ca pe niște frunze ce se usucă...
Iartă-mă că ți-am iubit glasul de foc
și că te-am strâns, în nopțile târzii de mijloc
– frumoasa și gingașa mea nălucă...

Iartă-mă că ades, fără să știi,
te-am dus într-ale Dragostei castele
unde se vorbește-n poezii
și ochii capătă lumini de stele...

Iartă-mă că inima îmi bate
ca un ecou în inima ta
și ți-am furat zâmbetele toate –
iartă-mă că nu te pot uita

și că viața ți-am legat-o strâns
de viața mea – clipită cu clipită.
Iartă-mă, Daiana, că te-am plâns
tocmai când erai mai fericită.

...

Spune-mi: pentru ce te-am căutat?
Pentru ce atâta zbucium sfânt?

Iartă-mă că-am fost un vinovat
și că-n fiecare clipă sunt!

1 octombrie 1968
Craiova

DAIANEI

Pământul agonisea, timp de 8 ore pe zi, osmoza celei mai colorate bucurii.

Biruitor, izvorul ieșea în lumină și aștepta ca setea să ardă gura celei mai pure căprioare – pentru a se îndrepta spre el, să se adape.

Și căprioara a venit! A răsuflat cald în inima izvorului și răsuflarea ei a dilatat cercuri firave de lumină încât izvorului i se părea că nu căprioara se adaptă din el ci că el bea, cu nesaț, răsuflarea căprioarei.

...Dar, într-o zi, atât a tulburat, a joacă, apa izvorului – încât, speriată, a fugit de propria-i răsuflare – Căprioara!

23 octombrie 1968

AȘTEPTARE

De vorbă cu mine însumi

Așteapt-o! Poate tu să-i fii iubitul
și, pentru tine, poate fi o stea.
E dincolo de tine infinitul
și, dincolo de infinit, – e EA.

Distanța dintre trupurile voastre
e ca cea existentă între stele:
sunt între ele golurile-albastre
ce le străbat luminile din ele

pe-o cale – aproape nefiresc de grea.
...Așteapt-o, căci dincolo de infinit – e EA!

Craiova,
27 octombrie 1968

DOUĂ

Iubirile vin două câte două
cu puritatea boabelor de rouă
în golul existent între petale;
se mistuie în visurile tale
și sufletul îți arde – temnicer
ecranizat pe petece de cer.

...Iubirile vin – două câte două –
și se-mpreună-ntr-o iubire nouă
– într-o iubire, mare cât pământul,
cât stelele și soarele și vântul
de nu mai știi, la urmă – dacă vrei –
care-i iubirea ta, care-i a ei.

Doar ochii-ascund, adânc, comori de rouă
– două, pentru iubirile – amândouă!

29 octombrie 1968